

[Viggo Starcke.]

betalt 50 øre eller 1 kr. for, for så er det, ligesom de har en andel i det; det synker mere ind i sjælen på dem.

Nu ved jeg godt, at der i Glyptotekets fundats § 2 står, at Glyptoteket nogle dage om ugen skal være tilgængeligt for publikum uden betaling. Det er jo en vanskelighed, som man må se i øjnene, men der står i og for sig ikke i denne § 2, at samtlige afdelinger skal være åbne, og man kunne måske undersøge, om der ikke kunne foretages besparelser ved, at man på disse gratis dage nøjedes med at holde en enkelt afdeling af Glyptoteket åben.

Nu er Glyptoteket jo ikke blot et glyptotek, det er også et pinakotek, og selvom det ikke er en meget stor malerisamling, man har, er det en meget fin malerisamling, hvor der findes uerstattelige, meget sjældne ting i tiptop første internationale klasse. Denne afdeling af Glyptoteket er det meget vigtigt at holde velopvarmet, sådan som det skal være.

Jeg har hørt et rygte sige, at et af de kostbareste malerier, der findes i Glyptotekets pinakotekafdeling, nemlig Manets berømte portræt, som er et fuldkommen uerstatteligt kunstværk — og som vistnok i dag, hvis det kom på markedet, ville kunne sælges for 1 mill. kr. — som følge af manglende opvarmning revnede midt ned igennem ansigtet. Hvis det er et tilfælde, som skyldes besparelse på opvarmningen, er det en farlig form for besparelse, når det går ud over sådanne uhyre kostbarheder. Alene det at skulle restaurere et sådant billede er kostbart og vil i sig selv nedsætte dets fremtidsværdi.

Men jeg henstiller altså høfligst, at man i udvalget undersøger de spørgsmål, der er forbundet med den moralske forpligtelse, der må siges at ligge på Ny Carlsbergfondet, den moralske forpligtelse, der ligger på staten og den moralske forpligtelse, der ligger på Københavns kommune, ved at denne i sin tid har entretret deri, og at man undersøger, om man ikke i udvalget kan finde praktiske veje dels til forøgede indtægter og dels til nedsatte udgifter. Hvis det så viser sig, at der alligevel fremkommer underskud som følge af pengenes forringede værdi, som følge af at man måske i dag fører en politik, hvorved man beskatter en virksomhed med den

ene hånd og bagefter vil give et statstilskud med den anden hånd, kan man altid overveje, hvilken stilling man så vil tage overfor en så eksceptionel kulturværdi, som Glyptoteket er. Men jeg vil sige, at den bestemmelse, som findes i lovforslagets § 1 om, at staten forpligter sig til at betale en trediedel af underskuddet, uden at der er ansat nogen maksimalgrænse, er både farlig og umoralsk, og den mener jeg ikke man kan forsvare at tiltræde.

Poul Claussen: Det ærede medlem fru Ellen Poulsen fremsatte i sin ordførertale nogle bemærkninger, som jeg har opfattet på tilsvarende måde som det ærede medlem hr. Rager, nemlig at det ærede medlem fru Ellen Poulsen mente, at det måske var tvivlsomt, om Københavns kommune opfyldte sine forpligtelser på dette område. Det ærede medlem nævnte, at Københavns kommune ikke var bidragyder til andre museer i København end Thorvaldsens museum og Bymuseet. Nu er forholdet det, at disse to museer er Københavns kommunes egne ejendomme, og deres økonomi opretholdes af Københavns kommune uden tilskud noget sted fra, men netop det forslag, der her foreligger med hensyn til Glyptoteket, viser jo, at Københavns kommune er til at få i tale, når det drejer sig om spørgsmål af denne art.

Jeg ved ikke, hvad det er for andre museer, det ærede medlem fru Ellen Poulsen havde tænkt sig at Københavns kommune skulle være interesseret i eller skulle føle sig forpligtet til at yde tilskud til. Det kan dog ikke være museer som nationalmuseet, statens museum for kunst eller zoologisk museum, som jo er statens, og som delvis tjener undervisningsmæssige formål, der jo også sorterer under staten. Det kan dog ikke være overfor sådanne institutioner, at det ærede medlem mener Københavns kommune skulle have en speciel forpligtelse udover den, andre kommuner i dette land har.

Jeg vil gerne tilføje, at Københavns kommune yder et tilskud til Kunstindustri-museet, som er en halvt privat institution, eller en halvt offentlig institution, kan jeg sige, uden at der påhviler København en forpligtelse hertil; det er noget, som man frivilligt i sagens interesse er gået ind på.